Назад вертайся, хмаро чорна,
зажди, злочиннице потворна,
ще тиждень, другий... не злякає
тоді нас лихо! Облягає
все небо хмара й грізно висне,
встеливши сонце, — тьма зловісна
на небі. Милості не буде!
Іде біда страшна на люди.
Її передчуває всяк,
людські серця проймає ляк.
Вгорі — дими, пекельний торох.
Крутнувся вихор, збився порох,
промкнувся блиск — і далина
палає знов і знов... Луна
стрясає ниви й полонини —
земля тріпоче... Град! — Він рине,
як той горіх... Спинись!.. Не бий!..
Ти, боже, труд наш пожалій!

Перекладач: Микола Бажан